

Opisy ogłoszeń: Na 1-ej stronie wiersz petitowy mk. 4.00, na III-ej stronie — mk. 2.00, na IV-ej stronie — 1.50 f., ogłoszenia za wiersz gar-montowy — mk. 5.00. Drob-ne ogłoszenia po 30 fen. za wiersz. Najmniejsze drob-ne ogłoszenie mk. 1.50.

Redakcja i Administracja miesz-ają się pod Nr 4-ym przy- ulicy Starososnowieckiej w Sosnowcu.

Adres dla listów i depesz: „Iskra”, Sosnowiec.

ISKRA

Dziennik polityczny, społeczny i literacki

Przenumerata wynosi: Z odnośze-niem rocznie mk. 72.00 — półrocznie mk. 36.00 — kwartalnie mk. 18.00 — miesięcznie mk. 6.00, z prze-syłką pocztową mk. 6.00 fen. miesięcznie. Cena nu-meru pojedynczego 30 fen.

Redakcja otwarta od 8 rano do 7 wiecz. — Rękopisów na-desłanych Redakcja nie-zwraca.

Oddziały własne: W Będzinie ul. Małachowskiego 9, w Dą-browie ul. Sienkiewicza.

KINO
OAZA
w Sosnowcu.

Od 1 lutego 1920 r. II SERJA. Dla dzieci dozwolone.

Kurier z WASZYNGTONU

Wielka tajemnica szpiegowska z obecnej wojny, osnuta na tle afery kanału Panamskiego, według scenariusza Marcel Allana w 3-ich serjach, w 20 częściach.

W roli głównej piękność Nowego Yorku Miss Pearl White.

UWAGA: Każda seria stanowi oddzielną całość.

ANONSI Od dnia 16 lutego wyświetlone będzie arcydzieło poezji i sztuki kinemat. p. t. **„BOSKA KOMEDJA” (Piekło Dantelskie).**

Polecamy filmę tę szczególnie dla zakładów naukowych oraz szerszych warstw publiczności, jako wspaniałą ilustrację potępienia mąk.

Kino
Zacisze
w Sosnowcu.

Od 27 stycznia do 2 lutego włącznie.

„Błąd młodości”

Wielkie arcydzieło filmowe znanej wytwórni „Gaumont” w Paryżu.

Dramat w 5 cz. przewyższający inscenizacją i techniką dotychczas widziane na ekr- nach obrazy, podług sztuki H. BERNSTEINA ze słynną francuską artystką Marcelle Pradot w roli głównej.

NAD PROGRAM: Tygodnik Gaumont, zawierający aktualne zdjęcia z ca- łego świata. — Jasne zwolennikiem pokoju, arcywesoła komedia.

Początek przedstawień o g 5, w niedzielę i święta o 4. Ostatni seans o godzinie 8.30 w. Obrazy własne Agencji Kinematograficznej „Corso” w Warszawie.

KINO
SFINKS
w Sosnowcu.

SENSACJA!

Od wtorku 27-go stycznia i dni następnych.

Wyświetla słynną i przez miliony podziwianą filmę

„Przy kominku”

Sensacyjny i wzruszający dramat rosyjski w 6 ciał części.

W rolach głównych najpiękniejsza artystka rosyjska Wiera Chotodna i artyści Maksimowicz i Połonski.

Z powodu ogromnych kosztów ceny miejsc podwyższone.

SENSACJA!

Dentysta
J. Szatensztein
GODZINY PRZYJĘĆ:
od 10—11 i od 3—6 po poł.
Leczenie zębów, plombowanie
wstawianie zębów bez podnie-
sienia złotej korony.
ul. Młodziejowska 23

Kinematograficzne Aparaty
różnych systemów i przybory do takowych poleca
Z. KALINOWSKI i J. KOZICKI
Warszawa, Marszałkowska 119. Sklep w podwórzu.

Okupacja G. Śląska.

Lekarz wenerycznego szpitala w Będzinie
Dr. Wasili Kekało

Choroby weneryczne, skórne i mo-
czo-płciowe. Samogwałt. Płciowa
niemoc. Badanie krwi. Mikroskop,
analizy. Używam prep. 606 i 914.

Najnowsze sposoby leczenia.
Przyjmuje codziennie o 5 do 7 po poł.
w dni świąteczne od 10 do 12 rano.
Adres: Będzin, ul. Kottłarska 33.

Farby „KOLORYT”
do własnoręcznego ufarbowa-
nia materji są bezsprzecznie
lepsze od wszelkich dotych-
czas znanych na rynku farb
niemieckich.
Bostać można w aptekach, skła-
dach aptecznych, kooperatywach,
składach farb i mydlarniach.

**Przyjazd komisji ple-
biscytowej do Opola.**

Opole, 1 lutego.

Wczoraj przybył do Opola
specjalnym pociągiem zastę-
pa komendanta okupacyjnego
generała Leronda, Kuhn, a ra-
zem z nim pułkownik Cavut
Thoma i Nevel, major Mint-
feld, 8 podoficerów i kilku
szeregowców. Na przyjęcie ko-
misji przybyli na stację za-
stępca nadprezydenta i przed-
stawiciele miasta.

Nie wiadomo jeszcze, ile wojs-
ka okupacyjnego ma przyjść
do Opola.

Pierwsze transporty już są
w drodze.

Okupacja G. Śląska zaczyna
się dn. 31 stycznia. W pierw-
szym dniu okupanci zajmą

powiat pszczyński w drugim
katowicki, w trzecim tarno-
górski, a z dniem jedynastym
powiat opolski.

Prawdopodobnie cały obszar
plebiscytowy, z wyjątkiem pow.
raciborskiego, — gdzie mają
przyjść włosi — zostanie zajęty
przez francuzów.

Równocześnie przyjechała
do Opola specjalnym pocią-
giem druga komisja, przezna-
czona dla plebiscytowego ob-
szaru cieszyńskiego.

**Przyjazd wojsk
okupacyjnych.**

Sosnowiec, 31 stycznia.

Do chwili oddania numeru
pod prasę nie przyjechał do
Sosnowca ani jeden oddział
wojsk okupacyjnych ententy.

Kto może, ucieka z płonącego domu!
Łużycanie chcą wywędrować z Niemiec.

Wrocław, 31 stycznia.

„Schlesische Ztg.” donosi, iż
przedstawiciele Łużyczan (niem-
cy nazywają ich wendami)
prowadzą pertraktacje z Białe-
grodem w sprawie przesiedle-
nia się ich do państwa jugo-
słowiańskiego.

Rząd jugosłowiański zyczli-
wie traktuje tę sprawę, gdyż
chodzi tutaj o rodziny zamoż-
ne. Czechy również chętnie
przyjęłyby Łużyczan.

(Wiadomość powyższą poda-
jemy z zastrzeżeniem, gdyż

małeńki naród Łużyczan kocha
zarówno swą ziemię, jak i na-
rody wielkie i wydać kraju
swego na łup Niemców nie ze-
chce. Ze pewną ilością zamoż-
nych Łużyczan chce uciec przed
podatkami z raju niemieckiego
— to rzecz prawdopodobna.
Wszak setki tysięcy niem-
ców myśli zrobić to samo,
przekładając tułaczkę na ob-
czyźnie nad raj niemiecki.
Przyp. red.)

Za cenę Gór. Śląska
Niemcy gotowe są do walki z bolszewizmem.

Wiedeń, 31 stycznia.

„Mittagspost” donosi z Berna:
Londyński „Observer” oś-
wiadcza, że mimo silnej opo-
zycji nie pozostaje nic innego,
jak tylko albo z Moskwą ro-
kować, albo użyć Niemiec do
zwalczania bolszewizmu. Wy-
wody „Observera” wywołały
w angielskich kołach politycz-
nych silne wrażenie. Panuje
tam przekonanie, że tylko (?)
Niemcy w związku z Węgry
i ewentualnie (!) z Polską,
Czechosłowacją, Jugosławią i
Rumunją będą mogły postawić
taką armję, która będzie mog-
ła walczyć ze skutkiem z ar-
mją czerwoną.

Jasną jest rzeczą, że Niem-
cy nie uczynią tego bez od-
szkodowania. Częściowa rew-
-

zja pokoju wersalskiego była-
by w takim wypadku nieuni-
kniona. Sądzą, że możnaby
pozyskać Niemcy przeciwko
Rosji sowieckiej, gdyby zniży-
no sumę odszkodowania i do-
starczono Niemcom surowców.
Sądzą też, że Niemcy żądaliby
pewnych poprawek terytorjal-
nych, w szczególności, aby
Górny Śląsk pozostał nadal
przy Niemcach.

(Powyższy artykuł „Observera”
jest niewątpliwie przemy-
śloną z Niemiec ofertą, mającą
na celu wytargowanie złago-
dzenia warunków pokojowych,
a przedewszystkiem pozostawie-
nie Niemcom Górnego Śląska
— przyp. Red.)

Radek wrócił do Moskwy za zgodą Polski.

Warszawa, 31 stycznia.

Radio z Moskwy donosi, że
znany bolszewik Radek Sobel-
son wrócił z Berlina do Mos-
kwy dnia 28 stycznia. Podróż
przez terytorjum polskie od-
był on pod dozorem wojsko-
wym.

Dowiadujemy się, że władze
polskie zezwoliły na ten prze-
jazd w związku z całokształ-
tem układu Czerwonego Krzy-
ża z bolszewikami o zwrot

zakładników, w szczególności
od powrotu Radka Sobelsona
uzależniony był powrót arcy-
biskupa Roppa ks. Munkier-
mana i barona Dangla.

Warszawa, 31 stycznia.

Drugi transport zakładników
naszych z Moskwy w ilości
271 osób już przybył do Miń-
ska, przyjazd do Warszawy
spodziewany jest 29 bm. wiecz.

Zadłużenie świata wynosi 48 miliardów funtów ang.

Wiedeń, 31 stycznia.

Biuro koresp. podaje wedle
„Daily Telegraph” o zdepre-
cjonowaniu pieniądza papiero-
wego, że funt angielski stracił
15 proc., frank 48 proc.,
lira 58 pr., korony austriackie
99 pr.

Ogólny dług wojenny świa-

towy wynosi 48 miliardów
funtów saterlingów.

Powiększenie obrotu pienię-
dzy papierowych wynosi we
Francji 375 pr., w Anglii 244
pr., w Stanach Zjednoczonych
171 pr., we Włoszech 433 pr.
w Niemczech 675 pr., w Aus-
trji 3.700 pr.

Wobec demokratyzacji.

Wielki przełom dziejowy, jaki przeżywa cały świat, a wraz z nim Polska, posiada obok strony politycznej — wyraźne oblicze społeczne. W naszych oczach nie tylko giną jedno mocarstwa, z martwych powstają inne, nie tylko zmieniają się linie graniczne państw i narodów, nie tylko przetasowuje się układ międzynarodowych sił politycznych, ale równocześnie zdwojonym tempem idzie proces demokratyzacji, rozpoczęty na długie dziesiątki lat przed wybuchem wielkiej wojny.

Masy ludowe, powołane do odegrania czynnej roli w przewrocie międzynarodowym, masy, które w imię obowiązku wobec państwa i narodu milionami kładły głowy na polach bitew, pragną dziś zdobyć dla siebie gruntowne polepszenie warunków swego bytu ziemskiego.

Wojna uskrzydliła ich nadzieje. Wojna rozpałała pożądanie zabezpieczonej i szczęśliwej przyszłości. W zwycięskiej Ojczyźnie i dla nich przyszły miały dni powodzenia życiowego.

Tymczasem rzeczywistość nie jest tak różowa, jak marzenia o dobrobycie i szczęściu. Dezorganizacja życia gospodarczego i rosnąca z nieprzerpałą siłą drożyzna ciężarem swoim kładą się przede wszystkim na klasy pracujące. Cokolwiek mówi się dziś o wysokiej cyfrze zarobkowej pracowników tej lub innej gałęzi życia gospodarczego, jest ona w większości wypadków niewspółmierna z przerządzającymi cenami towarów.

Przeżywamy jedną z największych anemii gospodarczych, wywołaną strasznym wyniszczeniem pięcioletnim.

Stanowi to nieporównywalny motyw agitacyjny w ręku tych żywiołów, które moment wielkich zmian politycznych uznały za najdogodniejszy do wielkich przewrotów społecznych. Żywioły te zimnym, doktrynerskim okiem patrzą na nędzę klasy pracującej. Nędza ta jest im na ręce. Im gorzej milionom ludu pracującego, tym lepiej dla przywódców dążeń rewolucyjnych, bo tym bliższą w ich pojęciu — godzina panowania czerwonej międzynarodówki.

To też jesteśmy świadkami celowej z jej strony roboty, zmierzającej do ostatecznego podjęcia korzeni nadwątłego przez wojnę życia gospodarczego. Strajki w rolnictwie, przemyśle i komunikacji są tym dynamitem, który ma rozsadzić „świat stary”, by na jego gruzach powstał nowy, socjalistyczny.

Planowa ręka czerwonej międzynarodówki widzimy i w Polsce na każdym kroku. Wytrwale i umiejętnie, lekce sobie waząc nasze władze państwowe, dezorganizuje ona wytwórczość naszą, zaostreżając kryzys ekonomiczny.

Nadszedł już czas, aby rząd polski zajął określone i wyraźne stanowisko nie tylko wobec niszczylińskiej metody partii socjalistycznych, ale i wobec zdrowego dążenia milionowych mas do polepszenia warunków ich bytu, do wybiicia się na wyższy szczebel kariery społecznej. Bezpieczeństwo i niszczycielskiej idei socjalistycznej, która zmierza do obalenia prywatnej własności, rząd i sejm przeciwstawić powinny zdrową i twórczą ideę własności, która stawać się winna udziałem coraz szerszych kół. Własność prywatną — mówiąc słowami poety — trzeba „rozlać na miliony”. Prowadzi w tym kierunku nie droga wydziedziczeń i wywłaszczeń, lecz wypróbowana przez narody cy-

wilizowana metoda wytężonej pracy i oszczędności.

Rząd i sejm mają tysiączne sposoby poparcia tych zdrowych milionów polskiego ludu, które metody pracy się nie boją, na przewroty nie liczą, wierzą w swe siły, potrzebują jednak zyciowej ręki i energicznej pomocy.

Dzisiaj jest chwila, kiedy rozumna i planowa pomoc rządu wprowadzić może demokratyczne dążenia klas pracujących na zdrowe tory.

Im więcej będzie w Polsce jednostek posiadających, opierających swój byt nie tylko na głowie i 10 palcach, lecz i na pewnych fundamentach ekonomicznych, tym mniej groźne są hasła przewrotu społecznego, tym pomyślniejszy byt szerokich mas ludu, tym pewniejsza przyszłość Polski.

Musimy być w obecnym okresie przejściowym przygotowani na dalszą jeszcze zwykłą zarobkową, gdyż niema nadziei na szybki spadek cen. Ale zato tym mocniej postawić trzeba zasadę pracy i oszczędności, tym energiczniej wystąpić do walki ze strajkami, które międzynarodówka organizuje w celu zniszczenia kraju i wywołania krwawego przewrotu. Rząd nasz powinien zrozumieć nareszcie, że znakomita większość pracowników polskich nie ma nic wspólnego z wywrotowymi dążeniami partii socjalistycznych i większość ta pojmuję, jak ściśle istnieje związek między próżniacką strajkomanją a drożyzną. Niestety, brak programu i odwagi u góry, duch socjalistyczny w niektórych ministeriach, lekkomyślność i pobłażliwość władz rozzuchwiała agitatorów. Nerwy ministrów naszych nie mogą wytrzymać nacisku, jaki wywierają na nich sprytni meryci socjalistyczni za pomocą zręcznych wyreżyserowanych demonstracji, gróźb i terroru. Narodowe i twórcze elementy pracowników, czując się bezbronni, nie widząc poparcia rządu, i nie są w stanie z należytą siłą przeciwstawić się akcji socjalistycznej.

Rdzeń naszych mas pracujących jest zdrowym. Brak mu może dostatecznie sprzężonych organizacji. Ale ponad wszystko — brak mu oparcia w centralnych organach państwowych, które winny być mózgiem i nerwem życia publicznego.

Dopóki nasz rząd drżał będzie przed każdą pogrózką, dopóki nie zdobędzie się na charakter i odwagę, dopóki stać będzie bezradnie wobec dobiegającego zjawiska wybijania się mas ludowych na wyższe szczeble życia, dopóki, zamiast kołysać się na falach wypadków, nie chwyci za ster, aby rozbudzone do nowego życia masy poprzeć w ich pochoździe wzwyż, — stać będziemy wciąż wobec wielkiego niebezpieczeństwa przewrotu, który zwichnąć może przyszłość odradzającej się Ojczyzny.

Mieczysław Trajdos.

O naszą politykę zagraniczną.

Warszawa, 30 stycznia.

Odbyło się posiedzenie komisji spraw zagranicznych pod przewodnictwem p. St. Grabskiego. P. Grabski oświadczył, a propos wniosku nagłego p. Liebermana, że on sam zwracał się kilka razy do rządu, aby przyspieszył przyjazd min. Patka, niestety, to się dotąd stać nie mogło, bo p. Patek musiał nagle wyjechać do Londynu. Obecny pobyt p. Patka za granicą, ma zadanie ściśle informacyjne, żadne ważniejsze decyzje tam nie zapadną,

bo p. Patek otrzymał instrukcje, aby nie załatwiał bez komisji spraw zagranicznych i sejmu.

Przyjazd p. Patka z Paryża oczekiwany jest w niedzielę.

Na tymże posiedzeniu wyłoniła się krótka dyskusja na temat naszej polityki emigracyjnej. Poseł J. Dąbski podniósł straszną niedolę naszych wychodźców, wracających do Polski. Sam widział w Paryżu na dworcach po parę tysięcy wychodźców polaków, od dwu tygodni oczekujących na pozwolenie przejazdu przez Szwajcarię. W Del na granicy francusko szwajcarskiej stale przebywa na dworcu po kilkuset emigrantów. Ludzie ci tracą tysiące marek po drodze, są ośmukiwani i okradani na każdym kroku. Połowa oszczędności amerykańskich idzie na marne z braku opieki państwo

wej nad wracającymi do kraju. A przyjazd zapowiada się masowy, bo do władz polskich w Ameryce wpłynęło już 60.000 podań o powrót do Polski.

Ponieważ rząd polski w tym kierunku mało zrobił, mówca proponuje, aby wszystkie wnioski, odnoszące się do emigracji, oddać jednemu referentowi, któryby wspólnie z rządem opracował plan reemigracji z Stanów do Polski pod opieką rządu.

Po krótkiej dyskusji referaty przydzielono posłom Rąckowskiemu i Żaluzce.

Postanowiono też sprawie poświęcić jedno posiedzenie.

Na najbliższym posiedzeniu w nast. tygodniu min. Patek wygłosi exposé o sytuacji za granicą w związku z ostatnimi wypadkami.

Niemcy o naszej sytuacji na Wschodzie.

„Berliner Tageblatt” z dn. 29 b. m. zamieszcza żywo nas obchodzący artykuł pióra dra Lederera p. t.: „Front Polski”. Artykuł ten w streszczeniu podajemy poniżej.

Wojna rosyjska jest najaktualniejszym zagadnieniem polityki polskiej. Jej wynik zadecyduje nie tylko o przyszłości Polski, lecz i o losie porządku społecznego całej Europy, całego świata. Dlatego zrozumiałe jest zajęcie, z którym Europa, mianowicie po klęsce Denikina, Judenicza i Koczaka, śledzi bieg wypadków na wschodniej granicy Polski.

Wojna, którą Polska prowadzi przeciwko sowieckiej Rosji, nie jest tylko, jak mniemają na zachodzie, walką demokracji z dyktaturą proletariatu; dla Polski jest to w pierwszym rzędzie wojna narodowa: wojna przeciwko moskalam, nie przeciwko bolszewikom.

Artykuł 116 traktatu wersalskiego zniósł układy zawarte w Brześciu Litewskim co do polskich obszarów w Rosji, i od wiosny 1919 r. Polska na całym froncie wschodnim walczy z armją sowiecką. Rezultat walki, prowadzonej z różnym szczęściem i z różnymi sprzymierzeńcami jest ten:

W maju 1919 r. wojska polskie zajęły Wilno i od tego czasu ciągle postępując najprzód, posunęły front przez Białą Ruś i po części na gruncie ukraińskim. Polacy zawarli sojusz wojskowy z łotyszami, których wojska stoją pod głównym dowództwem polskim i trzymają północną część frontu bolszewickiego. Na południe znajdują się jeszcze części pobitej armji ukraińskiej Petlury, który teraz prowadzi rokowania w Warszawie celem stworzenia nowej armji ukraińskiej i wspólnego postępowania wojskowego z Polską. Reszty armji Denikina stoją pod Odesą.

Front polski stanowi linię, która, zajęta przez estończyków, zaczyna się pod Hungerburgiem, na zachód od Kronszatu, nad zatoką fińską, przebiega jezioro Peipus, jest obsadzona na zachód od Pskowa przez łotyszów, i na wschód od Marienburga zostaje przejęta przez wojska polskie. Tam polacy stoją na obszarze białoruskim na linii, która idzie przez Rzeżycę, przecina Dźwinę między Dwińskiem a Dryssą i zbliża się do Berezyny pod miejscowością Lepel. Front idzie potem wzdłuż tej rzeki przez Bobrujsk i Mozyr, przecina tam Trupec i idzie dalej przez Owrucz na wschód od Nowogrodu Wołyńskiego i na zachód od Zytomierza do Dniestru, gdzie się zaczyna na południe od Kamieńca Podolskiego państwo rumuńskie, i wojska rumuńskie stoją wzdłuż

stwem jest też by Polska mogła otrzymać mandat prowadzenia ofensywy na Moskwę.

Co się dzieje na Ukrainie.

Lwów, 31 stycznia.

Odesę zajęła armja z 8 tysięcy ludzi. Armja ta składa się z byłego korpusu naddnieprzańskiego Udowiczki i części korpusu galicyjskiego. Zarząd miasta jest w rękach komitetu, obranego przez partje socjalistyczne. Oprócz Odesy generał Pawlenko zajął jeszcze Rozdolińską i Birtutę.

Na Ukrainie, na lewym brzegu Dniepru panują powstańcy ukraińscy, którymi kieruje „Ukraiński centralny komitet powstańców”, sympatyzujący z bolszewikami. Komendantem powstańców w gubernji połtawskiej i czernihowskiej jest Amhad, w gubernji jekaterynosławskiej panuje Macheno, dalej zaś na południe Glijsk i Piatienka.

Na prawym brzegu Dniepru kieruje powstańcami „Ukraiński rewolucyjny komitet republikański”. Powstańcy są zadowoleni, że na Ukrainie powróciła do władzy dawna „Centralna rada ukraińska”, która panowała na Ukrainie jeszcze przed rządami hetmana Skoropadzkiego.

Kronika.

KALENDARZYK

Dzisiaj w niedzielę 1 b. m. Ignacego Brygidy.

Jutro w poniedziałek 2 b. m. Oczyszczenie N. M. P.

Wschód słońca g. 7 m. 45.

Zachód „ g. 4 m. 41

Z tragedji miasta.

Północ gwiazdzista... Szum miasta u [cicha],
błazeńsko kłsejść uśmiecha się biady;
zły cień z zaułków na przechodnia [czuła],
gdy wraca smutny z smutnej maska [rady].

Na biele śniegu widać cień gromadki,
co się u bremy tuli kamienicy.
Wzrok tępo liczy śniegu srebrne płat- [kli].

Przechodzień sądził — postać cmy dzie- [wicy].
albo nocnego złodzieja — włóczęgi...
Lecz, gdy księżyc światel złote wstęgi
oblały cichą gromadkę u bremy, [ujrzał...]

Ach, panie, tu z chlebem są składy...
Nie... my, nic złego, my na chleb [czekamy]

— — — — —
Błazeńsko kłsejść uśmiechał się bla- [dy].

Cwiersk.

* * *
— Kto ty jesteś?
— Paskarz znany.
— Jaki znak twój?
— Brzuch napchany.
— Czemś go napchał?
— Specjalami!
— Czem handlujesz?
— Prowiantami!
— Jakim prawem?
— Swoim właśnie!
— Niech cię jasny piorun trzaśnie!

Dziesięciolecie „Iskry”. W dniu dzisiejszym upływa lat 10 od ukazania się pierwszego numeru „Iskry”. Początki były bardzo trudne, ale ciężka praca przyniosła wkrótce owoc obfity i „Iskra” nasza stała się najpoczytniejszym pismem prowincjonalnym w Kongresówce. Chwilowy upadek pisma podczas okupacji niemieckiej, skutkiem internowania redaktora i wydawcy w Hawelbergu w ciągu 2 lat, nie wpłynął na losy „Iskry”, która dziś zajął znowu swe dawne miejsce w prasie.

Z licznego grona współpracowników redakcji, administracji i drukarni pozostali na stanowisku redaktor W. Mon-siorski i starszy zecer p. Stanisław Mikołajczyk.

Marja z Kolankowskich JOWSZYCOWA

zmarła d. 30 stycznia 1920 r. pogrzeb odbędzie się 1 lutego o godzinie 4 p. p. na cmentarz parafjalny w Będzinie.

Msza żałobna za duszę zmarłej odbędzie się 3 lutego o godz. 9 rano w kościele parafjalnym, o czym zawiadomienia pogrążona w głębokim smutku. RODZINA.

Dzień dzisiejszy upamiętniamy w ten sposób, iż rozpoczynamy codziennie wydawnictwo drugiego wydania „Iskry”, poświęconego przeważnie sprawom G. Śląska i przeznaczanego dla naszych czytelników z za Bzyny. Wydanie to w Zgłębiu rozpowszechniane nie będzie.

O święto 2-go lutego. Jak wiadomo, ostatnio zostały zniesione niektóre święta m. in. święto Matki Boskiej 2 lutego. W kalendarzach świątecznych, wydanych na r. b. dzień ten oznaczony jest już po raz pierwszy na czarno.

Obecnie w sferach robotniczych i rzemieślniczych Warszawy daje się zauważyć tendencję do zignorowania tej reformy i świętowania nadal dnia 2 lutego. Sprawa ta również była poruszana wśród urzędników państwowych, a ostatnio i wśród studentów. Wszędzie istnieje ta sama tendencja pominięcia „reformy”. Drukarnia „Iskry” również będzie świętować, jako że tak od razu nie można się odzwyczaić od święta.

Następny numer ukaże się dopiero w środę rano.

Obniżenie się kursu marki niemieckiej. Ze wszystkich większych miast nadchodzą wiadomości o obniżeniu się kursu marki niemieckiej na korzyść marki polskiej. W Berlinie płacono ostatnio za 100 marek niemieckich 130 marek polskich.

Londyńskie koła finansowe są poważnie zaniepokojone chaotycznymi stosunkami na zagranicznym rynku dewiz. Na wczorajszej giełdzie londyńskiej przyszło do notowań, które można nazwać prawdziwie katastrofalnymi. Marka niemiecka spadła na 366 za funt, austriacka korona sprzedawana była 1001 koron za funt.

Wyjazd do Ameryki. Z powodu napływających w coraz

znaczniejszej liczbie podań o paszporty do Ameryki oraz niedostatek ścisłych przepisów dotyczących wwozu i wywozu gotówki ze Stanów Zjednoczonych, zwrócił się Komisarjat generalny ziem wschodnich do poselstwa amerykańskiego w Warszawie i otrzymał następujące wyjaśnienie.

Aczkolwiek ustawy amerykańskie nie określają ściśle sumy pieniędzy, którymi emigrant winien rozporządzać w chwili przybycia do Stanów Zjednoczonych, to jednakże suma 30 dolarów uważana jest za minimum zapasu gotówki, bez posiadania którego emigrant nie może być dopuszczony na ląd amerykański.

Co do sumy, którą emigrant opuszczając Stany Zjednoczone zabierać może ze sobą, to nie istnieje żadne pod tym względem ograniczenie.

Nowa podwyżka cen artykułów żywnościowych. W porównaniu z jesienią ceny żywności wrosły o 300 proc., niektórych zaś produktów, jak jaja o 500 pr., masła o 400 proc.

Mąka pszenna dochodzi do 12 mk. za funt, słonina do 20 mk. masło do 36 mk., ziemniaki do 330 mk. za korzec, mleko 6.50 za kmartę.

Narada o obniżeniu cen. Odbyła się w ministerjum skarbu narada w sprawie podjęcia akcji i wynalezienia środków, zmierzających do obniżenia cen na produkty pierwszej potrzeby.

Poza przedstawicielami ministerjum, obecni byli: marszałek sejmu Trampczyński i poseł Głabiński.

Wytwórczość węgla w Polsce. W Nr 5 „Przemysłu i Handlu” znajdujemy statystykę produkcji węgla w 1919 roku. Zgłębie Dąbrowskie wyprodukowało węgla kamiennego 4614,710,5 tony, Krakowskie 1,408,982,9, kopal. Silesia 121,339,9. Razem węgla kamiennego 6 milionów 145 ty-

sięcy 27 i pół tony, co stanowi 68,36 proc. produkcji z r. 1913. Wytwórczość węgla brunatnego wynosiła 173.798 ton (112,06 proc.).

3 fundacje p. Paderewskiej. P. Helena Paderewska, nieustraszona działaczka na niwie społecznej, nabyła w tych dniach trzy posiadłości. Jedną w pobliżu Warszawy, niedaleko Łogowa, drugą w okolicach Miłosny, trzecią w samej Warszawie. Wszystkie służyć będą celom społecznym i kulturalnym. Jak nas poinformowano, jedna ma przeznaczenie zgromadzać ociemniałych na wojnie żołnierzy i otworzyć dla nich odpowiednie warsztaty. Druga przeznaczona dla bezdomnych, osamotnionych starszyszek inteligencji. W trzeciej znajduje się dom dziewczęta, które wojna pozbawiła opieki i rodziny, uczyć się tam będą gospodarstwa kobiecego, ze specjalną uwagą zwróconą na hodowlę drobiu. Organizacja zajmie się przewodniczącą polskiego Białego Krzyża po powrocie do kraju.

Wywóz skór. Ostatnimi czasami zaczęto wywozić masowo z Polski zagranicę skórki zajęcze i królicze. Interesowani fabrykanci kapeluszy zwrócili się do państwowej komisji przywozu i wywozu, ze skargą na to, dowodząc, że skórki te bywają obrabiane zagranicą i stamtąd przywożone dopiero tutaj na potrzeby tutejszej fabrykacji kapeluszy z dużą różnicą ceny i waluty. Tymczasem roboty te wykonywano dotychczas u nas, na miejscu, a obecnie z tego powodu brak pracy dla 4000 robotników.

Podziękowanie. Żołnierze 11-ej komp. 7. p. p. Leg. przesyłają „Kółu Polek” na Saturni gorące podziękowanie za podarki i święteczne i oraz zasylają serdeczne pozdrowienia z za Dżwiny.

Z powodu objęcia wybrzeża morskiego. J. Eminencja kardynał Kakowski wydał następujące rozporządzenie:

W dniu 6 ym lutego r. b. wojsko polskie wchodzi do m. Pucka i obejmuje w posiadanie wybrzeża morskie. Wieść ta radosnym echem odbić się powinna w sercach wszystkich Polaków.

Kapłani w d. 1 ym i 2-gim lutego ogłoszą o tym z ambon we wszystkich kościołach archidiecezji i zachęcać wiernych, aby w tym pamiętnym dniu, t. j. 6-tym lutego, o godz. 12-ej w południe, zebrali się wraz

z kapłanami w świątyniach, celem podziękowania Bogu za tę łaskę w uroczystym „Te Deum”.

Dawony kościelne mają dzwonić w tymże czasie przez kwadranse.

Z urzędu walki z lichwą i spekulacją. Wykaz spraw osądzonych i nałożonych grzywien w dniach 16 i 20 stycznia r. b. za podbijanie cen skazani zostali: Bar. Krakowski m. Dąbrowy mk. 1000, Stanisław Gąsiewski na mk. 500, Szmul Szajnerman m. Sosnowca mk. 1000, Marjanna Niewiarowska m. Sosnowca na mk. 1000, Bileśław Bątkowski m. Sosnowca na mk. 1000, Józefa Sikorska m. Sosnowca na mk. 1000, Władysław Mielk m. Sosnowca na mk. 1000, T. Konieczny m. Sosnowca na mk. 1000, Joel Diamant m. Sosnowca na Markus Najman m. Sosnowca m. Sosnowca na mk. 1000, Józef Budrisz m. Sosnowca na mk. 1000.

Za spekulację skazani zostali: Icek Szklarczyk m. Sosnowca na mk. 1000, Jusek Ejzeman m. Dąbrowy na mk. 500.

Każdemu z nich kara pieniężna w razie niezapłacenia zamieniona będzie na 1 miesiąc aresztu.

Teatr H. Czarneckiego dziś w niedzielę i jutro w poniedziałek czynny będzie dwukrotnie: dzisiaj po południu pełna animuszu „Polska krew” z dożynkami tradycyjnymi i narodowymi tańcami; wieczorem melodyjny i zawsze mile słuchany „Ptasznik z Tyrolu”, urozmaicony tańcami.

Jutro po południu przepiękna fantastyczna operetka „Cygańska miłość”; wieczorem premiera dla Sosnowca erotyczna komedia, która obiegła wszystkie wielkie sceny z olbrzymim powodzeniem i wreszcie zawitała i do nas, a jest nią „Starzy i młodzi” Aleksandra Hajo. W sztuce biorą udział pierwszorzędną siły teatru pod reżyserją p. J. Winiarskiego.

Popołudniowe przedstawienie rozpoczyna się punktualnie o godz. 3 i pół, wieczorowe o 7 i pół. Zapotrzebowanie na bilety idzie rażno, co daje gwarancję, że wszystkie cztery przedstawienia będą przepiękne.

We wtorek przedstawienie w Będzinie.

W środę przedstawienie na Saturnie. „Książniczka dolarów”, zna-

komita operetka na tle stosunków amerykańskich miljarde-rów, wystawiona będzie po raz pierwszy w sezonie w nadchodzący czwartek.

W próbach „Rozwódka”. „Ewa” w Będzinie. W nadchodzący wtorek zjeżdża do Będzina najpiękniejsza operetka Lehara „Ewa”, w osobie p. Rogińskiej, aby czarować słuchaczy swoim przemitym głosem. Partnerem jej będzie p. Rudkowski, pp. Leonowicz, Winiarski, Kaczorowski, Kisielski i inni dopełnią całości. Początek przedstawienia o g. 7 m. 15 wiecz. Sprzedaż biletów w cukierni W-go Czerwińskiego.

Ofiary

(Złożona bezpośrednio w „Iskrze”).

Dla uczczenia dziesięciolecia „Iskry” w dn. 1 lutego r. b. urzędnicy administracji „Iskry” składają na plebiscyt na Górnym Śląsku mk. 100.

Z okazji dziesięciolecia wydawnictwa „Iskry” przypadającej dnia 1-go lutego pracownicy drukarni „Iskry” składają na plebiscyt na G. Śląsku mk. 200.

Za pośrednictwem VI komisariatu w Czeladzi złożyli na skarb narodowy następujące osoby: Mania Putterszint mk. 15, Blinda Jutro mk. 15, Marja Rabszyc mk. 15 i Icek oraz Rana Englander po-15 mk.

Gdzie będzie demonstrowany

KRWAWY TEROR?

Dr. Zahorski

ul. Szenowska 24

od 1/11 rb. chorych przyjmuje
od 2—3 po południu.

Dr. Hejman

choroby uszu, nosa i gardła.

Kolłątāja 10 (Mikołajewska)

od 4—6 popołudniu oprócz świąt.

MARTA

ROMANS.

6.

— O! popatrz na mnie, popatrz, babuniu — wyjąkała — niech widzę, że na mnie patrzają twoje oczy...

Weronika zaśkała.

— Ja nie mogę już patrzeć, ja nie mogę cię widzieć, moje dziecko — wyrzekła głosem, złamanym od cierpienia.

— Nie możesz, babciu!.. a to dlaczego? Powiedz mi — rzekło dziecko.

— Jestem ślepa.

Marta krzyknęła z przerażenia.

— Ślepa! — powtórzyła z rozpaczą.

Potem, rzuciwszy się ku mańkutowi, który stał bardzo blisko, jakby skamieniały, zawołała:

— Magloire!.. Magloire!.. Czy słyszysz?.. Rozumiesz?.. Babciu jest ślepa!..

— Magloire! Mój dzielny Magloire! — rzekła pani Sollier, wyciągając ręce w stronę, gdzie dawał się słyszeć głos wnuczki.

Mańkut zbliżył się i, nachyliwszy się ku niej, pocałował

serdecznie, nie wyrzekłszy jednak słowa.

Dusiło go wzruszenie, łkania ścienęły mu gardło.

Weronika przycisnęła go do piersi.

— Lepiej byłoby, ażeby umarła, nieprawdaż? — szepnęła mu do ucha.

— Nie... nie... Nie mów pani tego — odpowiedział dzielny chłopiec, usiłując odzyskać głos i trochę spokoju.

— Ale cóż ja uczynię? — podchwyciła Weronika — co z sobą pocznę?.. Nie mam nawet nikogo, koby mnie mógł prowadzić.

— O! babciu, babciu!.. — przerwała Marta — nie mów tego. Czyż ja przy tobie nie jestem i czyż nie będę zawsze... ażeby ci służyć za przewodniczkę, ażeby cię pielegnować...

— Pieszczoszek droga, skarbie mój drogi, cóż ty poradzisz, ty, taka młoda, taka słaba, przy chorej, niedołężnej, przy ślepej?

— Ja wszystko będę mogła uczynić, babciu!.. Biedne oczy twoje nie widzą, lecz moje będą widziały na miejscu twoich...

I wargami drżącymi całowała dziecko powieki Weroniki, która ze wzruszenia drżała całym ciałem.

Magloire wmieszał się.

— Możesz, pani Sollier, li-

czyć na dziecko — wyrzekł.

— Od czasu strasznego nieszczęścia, które cię uderzyło, poznała przy mnie wiele rzeczy, trudności życiowe, wy-

magania, duża jest jak na swój wiek, możnaby jej dać lat dwanaście... przytym bardzo silna, zdrowa, odważna... Ona ci pani zapewni byt, ona nie dopuści

biedy, a nawet niedostatku... Ona wreszcie, ta droga pieszczoszka, doda pani odwagi do znośnienia mężnie ciężkiej pró-

by, ponieważ będzie jednocześnie pracować dla pani i dla siebie, i ręczę, że praca nie przestraszy jej wcale.

— Praca? powtórzyła Weronika niespokojnie.

— A tak! praca, do której się wzięta z dobrej chęci.

— Ale czyż ona będzie potrzebowała pracować?.. Wiesz pan dobrze, że Marta będzie bogata... Nie będzie się potrze-

łowała lekać o przyszłość... A mówiłeś przed chwilą, mój dobry Magloire, o biedzie, o

niedostatku... Mnie tylko to przestrasza, że biedna dziewczyna będzie zmuszona przepędzić

życie przy babce kalece, gdy o tym pomyślę, powiadam sobie, że lepiej byłoby dla niej,

gdybym była znalazła śmierć w fabryce Saint-Ouen...

Dość długie milczenie nastąpiło po tych słowach.

Magloire przerwał je.

— Pani Sollier — rzekł — posłuchaj mnie... posłuchaj mnie odważnie, a przedewszystkiem spokojnie.

Weronika nie pozwoliła mu dokończyć.

— Przedewszystkiem jedno słowo — rzekła — potym cię słuchać będę i przyrzekam, z całą odwagą i spokojem... Przedewszystkiem jednak odpowiedz mi na jedno pytanie.

— Jakie?

— Czy Marta po śmierci pana Verniere, oddała ci kłębek, którego znała zawartość?

— Tak, oddała mi.

— Wiesz zatem, co on w sobie ukrywał?

— Tak... i właśnie o tym chcę mówić... i dlatego zalecam pani spokój i odwagę...

IV.

— Mów, mów, bez obawy, mój dobry Magloire! — rzekła Weronika. — Wszystko, co-

kolwiek mi powiesz, niewiele może znaczyć wobec nieszczęścia, które mnie spotkało...

— Wle pani już o tym, że pan Verniere umarł — pod-

chwycił mańkut. — Od kogo się pani dowiedziała?

— Od doktora Sermet.

— Ale czy pani wiadomo, że zabudowania fabryczne, oprócz pawilonu, w którym pani mieszkała, stały się pastwą płomieni?

— Wszystkie budynki zniszczone? — spytała Weronika niespokojnie.

— Tak.

— Nie pozostało z nich nic?

— Stos zgłiszczy...

— A mieszkankę prywatne pana Verniere?

— Spaliło się jak i reszta.

Mordercy, którzy byli jednocześnie złodziejami, wznieśli pożar w nadziei usunięcia śladów swej zbrodni, pomimo jednak przedsięwzięcia tych

środków, pobudka tej zbrodni jasna jest jak słońce... Wylano kasę ogniotrwałą pryncypała pani, zawierającą cały jego majątek, i ten majątek skradziono! skutkiem zbiegu

przypadkowych okoliczności, fabryka nie była ubezpieczoną, i pożar, jaki nastąpił po kradzieży, uzupełnił ruinę pana Verniere i jednocześnie jego

córki...

(D. o. n.)

